

F. t. l. vedr. dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Amerikas Forenede Stater

Artikel 6

Indkomst af fast ejendom

1. Indkomst, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer af fast ejendom (herunder indkomst af land- eller skovbrug), der er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Udtrykket »fast ejendom« skal tillægges den betydning, som det har i lovgivningen i den kontraherende stat, i hvilken ejendommen er beliggende. Udtrykket skal i alle tilfælde omfatte tilbehør til fast ejendom, besætning og redskaber, der anvendes i land- og skovbrug, rettigheder på hvilke bestemmelserne i privatretten om jordbesiddelser finder anvendelse, brugsret til fast ejendom samt retten til variable eller faste betalinger som vederlag for udnyttelsen af eller retten til at udnytte mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster; skibe, både og luftfartøjer skal ikke anses for fast ejendom.

3. Bestemmelserne i stykke 1 skal finde anvendelse på indkomst, der hidrører fra direkte brug, udlejning eller enhver anden form for benyttelse af fast ejendom.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 3 skal også finde anvendelse på indkomst af fast ejendom, der tilhører et foretagende, og på indkomst af fast ejendom, der anvendes ved udøvelsen af frit erhverv.

5. En person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som er skattepligtig i den anden kontraherende stat af indkomst af fast ejendom beliggende i denne anden kontraherende stat, kan for et skatteår vælge at beregne skatten af sådan indkomst på grundlag af nettofortjenesten, på samme måde som hvis sådan indkomst var fortjeneste ved erhvervsvirksomhed, der kunne henføres til et fast driftssted i denne anden stat. Et sådant valg skal være bindende for det valgte skatteår og for alle følgende skatteår, medmindre den kompetente myndighed i den kontraherende stat, i hvilken ejendommen er beliggende, er indforstået med, at valget bringes til ophør.

Artikel 7

Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed

1. Fortjeneste, der oppebæres af et foretagende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne stat, medmindre foretagendet driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende

stat gennem et dér beliggende fast driftssted. Såfremt foretagendet driver en sådan virksomhed, kan dets fortjeneste beskattes i den anden stat, men dog kun for så vidt angår den del deraf, som kan henføres til dette faste driftssted.

2. Under iagttagelse af stykke 3 skal der i tilfælde, hvor et foretagende i en kontraherende stat driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et dér beliggende fast driftssted, i hver kontraherende stat til dette faste driftssted henføres den fortjeneste, som det kunne forventes at ville have opnået, såfremt det havde været et frit og uafhængigt foretagende, som udøvede samme eller lignende virksomhed på samme eller lignende vilkår. Med henblik herpå skal den fortjeneste, der henføres til det faste driftssted, kun omfatte den fortjeneste, der oppebæres ved det faste driftssteds aktiver eller virksomhed.

3. Ved fastsættelsen af et fast driftssteds fortjeneste skal det være tilladt at fradrage omkostninger, som er afholdt for det faste driftssted, herunder en rimelig andel af omkostninger til ledelse og administration, udgifter til forskning og udvikling, renter og andre udgifter afholdt til fordel for foretagendet som helhed (eller den del deraf, der omfatter det faste driftssted), hvad enten de er afholdt i den stat, i hvilken det faste driftssted er beliggende, eller andre steder.

4. Ingen fortjeneste ved erhvervsvirksomhed skal kunne henføres til et fast driftssted, blot fordi det faste driftssted har foretaget indkøb af varer for foretagendet.

5. Ved anvendelsen af de foranstående stykker skal den fortjeneste, der henføres til det faste driftssted, fastsættes efter samme metode hvert år, medmindre der er god og fyldestgørende grund til at anvende en anden fremgangsmåde.

6. I tilfælde, hvor fortjeneste ved erhvervsvirksomhed omfatter indkomst, som er omhandlet særskilt i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelserne i disse andre artikler ikke berøres af bestemmelserne i denne artikel.

7. I denne overenskomst betyder udtrykket »fortjeneste ved erhvervsvirksomhed« indkomst hidrørende fra enhver handels- eller forretningsvirksomhed, herunder indkomst oppebåret af et foretagende ved udøvelse af tjenesteydelser og fra lejeindtægt af rørlig formue.

8. Ved anvendelsen af artikel 7, stykke 1 og 2 (Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed), artikel